

DON JOAN ESQUELLOT

Drama en vers i amb intencions — de guanyar unes eleccions

L'escena representa el Bar Royal, on s'han aplegat Don Joan Esquellot i Don Lluís Terra, que es jugaren una cotilla a veure qui dels dos presentaria un programa electoral més sincer i més de cara al poble

DON JOAN

Si ens trobem ací tots dos...

DON LLUÍS

Es perquè ja fa vuit dies de la Porxada al redós, apostarem qui dels dos millors eleccions faria.

DON JOAN

I fent el desmenjadot i cordant-me bé l'ermilla, vaig jugar-me una cotilla que ni a Breda ni a Melilla ni a la terra del pebrot, eleccions ningú faria amb tan bona picardia com fes Don Joan Esquellot. No és així?

DON LLUÍS

Així és, nas d'escardot.

DON JOAN

Doncs, abans d'anar a escatir en qui el poble confia, parleu ja, no em feu patir i que ens portin «ratafia».

DON LLUÍS

Parleu vós, feu el favor, ja que la meva gramola d'enraonar tindria por sense pastilles Juanola.

(Crida a Gaston i el fa anar a Can Gasset per una capsa de pastilles.)

DON JOAN

Obriu les orelles, doncs, estigueu al tanto sempre, i no em vingueu amb raons si teniu un mal de ventre. Jo, Don Joan Esquellot, major d'edat i solter, batejat en el Ninot, i d'ofici trapacer. A les masses que pateixen i que confien en mi, honradament haig de dir que els polítics se'ls passegem. Tant la Lliga com l'Esquerra, com el Fascio i Radicals, com els d'Acció, que fan guerra, junt amb tres gats federals. Els que al Requetè militen, i els que socialistes són; tots els que els russos imiten i amb Lenin tothom confon. I tot aquell qui assegura que si el vostre vot li deu, no menjareu més carn dura ni anireu mai més a peu. Els qui us diuen que de gana,

Per l'Albarranch hom demana de fill adoptiu l'honor; més L'ESQUELLOT, que està al tanto proposa, amb tot bon cor, que en lloc de fill sigui tío «Tío adoptiu o d'honor»

ja no en patireu mai més i tindreu terra a l'Havana i podreu gaster «calés». I prometen que la vida serà llavors ideal, i podreu engegà a dida a qui us demani un ral. Els qui amb cara de profeta asseguruen amb gran barra que menjareu botifarra i xuclareu de l'aixeta. I viureu tranquilament sota una «parra» florida, tot comptant bitllets de cent a la porta de l'eixida. I molta feina tindreu i guanyareu grans jornals i ja mai més patireu quan us fiblin els caixals... Són una massa compacta de tranquils galifardeus que, un cop han pescat l'acta, en la vida ja no els veus. Ells prometen el que saben és impossible complir; per això si un dia manen no es recorden de l'ahir.

Jo, que també em presento, us asseguro amb gran fe que és la política un cuento i la felicitat d'altre, un be. Per endavant us diré sense por de ficà els peus que jo el que vull és calé i abastar forces «guineus». A mi m'importa tres pitus si són felços o no; si de nit teniu «musquitus» que us mosseguen el carpó... Si teniu la gran «guillada» d'elegir-me diputat, no us fare cap enredada com els que ara han acabat. Tindré tres raspes que «hi vagin», un auto amb radio equipat; que la feina me la facin, ni aniré més estripat. Portaré un trajo de preu i una floreta en el trau i no aniré més a peu, puix aquell qui bada, cau. Faré uns negocis ben bruts i «enchufaré» a tot drap i no fare pas embuts d'enredar al que no sap. I tindré «torre» a Vallcarca i cinc gossos peteners; no viatjaré mai en barca ni a ningú daré diners, Soparé en el Tibidabo, dinaré en el Gran Hotel, i el café pendré al Naguabo, com si fos un coronel. De «paquetilla» de trenta ja no en fumaré mai més, puix seré un home d'empenta i em sobraran els «calés». I aniré sempre al cinema sense importar-me un bolet si prescindim de la crema quan arriba Sant Josep. Tot això i altres cosetes si em deu el vot, jo fare, puix m'importen tres «carpetes» el que vulgueu viure bé. A votar-me, doncs, companys, que compliré el que he promés; jo em guardaré tots els guanys i ja no em veureu mai més.

DON LLUIS

Escoltant les grans paraules que acabeu de dir, Don Joan, ja no vull anar amb faules puix els vots ja no vindran, I encara que em faci pena per vençut m'he de donar perquè sou noble de mena i no ens voleu enredar. I com que prometeria el que després no fare, dongui records... a sa tia, i, apa!, alante!... I passi-ho bé!

PA I VI. Poeta ideal; faig mil versos per un ral.

L'Esquellot - 7